

being so well covered, the very brief and misleading reference to the informal sector being a case in point. The book is well illustrated with photographs which have informative captions, and with cases presented in boxes which are generally both interesting and informative. Rather frustratingly, though, many of the tables are not referred to in the text, which means that readers have to draw their own conclusions, and at times are left wondering why certain tables (such as the table on urban unemployment which appears in the section on landholding structures) have been included. At the end of each chapter there is a useful list of further reading, though it is not clear why this is restricted to books only. The book is well written, though, and will be a useful text for students of both Latin America and political geography.

Katherine V. Gough

Geography and transition in the post-Soviet Republics. M. J. Bradshaw, ed. Chichester, Wiley, 1997. X, 233 s., ill., 25 cm. GBP 25,-.

Denne reader er skrevet af forskellige specialister i emnet fra de større engelsktalende lande, samt en enkelt russer. Bogen behandler en række særdeles relevante temaer, den er problemorienteret, og er altså ikke bygget op som en traditionel länderkunde eller en "trivial pursuit"-geografi. Det er en almindelig antagelse i samfundsvidenskaberne, at samfundsmæssige og økonomiske problemer giver sig forskellige geografiske "udslag", men forfatterne viser, at dette er en fejlagtig opfattelse og en undervurdering af geografifaget. Det territoriale arrangement af arbejdsprocessen og andre aktiviteter er basal i forståelsen af økonomi, politik og andre samfundsaspekter. Bogens intention er derfor at afdække sammenhængen mellem geografi og transition, således som titlen allerede angiver. Det er altid risikabelt at behandle en region i forandring, måske skulle man vente til tingene var faldet på plads. Men så kunne man lige så godt lade være at producere geografi, fordi den verden vi lever i nu engang er mere eller mindre turbulent, det er en del af virkeligheden. Og hvad ex-Sovietunionen angår, så drejer det sig ikke bare om dramatiske ændringer fra planøkonomi til markedsøkonomi i et land, men om dannelsen af 15 forskellige lande med forskellige former for økonomi. De 13 kapitler behandler en række relevante temaer, hvoraf kan nævnes nationaliteter og den russiske diaspora til tidligere sovjetrepublikker, by-land forholdet

og den nye decentralisering, miljøproblemer, transportsektoren. Dertil behandles enkelte regionale eksempler: Centralasien og den fjernøstlige del af Rusland. En vel-skreven, aktuel og informativ bog.

Rolf Guttesen

Anthony Young: Land resources: now and for the future. Cambridge, Cambridge University Press, 1998. XII, 319 s.: ill. 26 cm. GBP 45,-

Anthony Young har en lang karriere som landbrugsforsker i udviklingslande bag sig, og bogen er baseret på erfaringer fra ICRAF, FAO, Verdensbanken samt hans professorat ved University of East Anglia, England. Han forsøger at komme hele vejen rundt om et af kerneproblemerne for verdens fødevareforsyning: bæredygtig forvaltning af jordressourcer. I de 15 kapitler behandles emner som ressourcekortlægning, arealanvendelses- og arealforvaltningsplaner, jordkonflikter, ørkenspredning, klimaændringer, biodiversitet, værdisætning af jord og miljø, befolkningsvækst, forskning og internationale organisationer. Bogen er velskrevet og giver en god introduktion til mange af delemnerne og kan som sådan være værdifuld læsning for studerende og praktikere i udviklingsarbejde. Jeg mener dog at bogen som videnskabeligt bidrag til debatten om jordressourcer har en del svagheder. Young har fra første linie besluttet at land degradation, befolkningsvækst og deraf følgende problemer med fødevareforsyning er denne verdens hovedproblemer. Dette er muligvis sandt, men som bevisførelse for argumentet fremfører Young primært egne observationer og holdninger, illustreret i udtryk som: "Overgræsning, der fører til ørkenspredning, er helt sikkert meget udbredt, men pålideligheden af data er meget dårlig" og "Land degradation er et alvorligt problem, men det er svært at måle hvor alvorligt". Der henvises, tilsyneladende noget modvilligt, til Machakos eksemplet i Kenya som "et enkeltstående tilfælde", og i kapitlet om land degradation bruges 31 sider på problemerne og ½ side på opnåede fremskridt! Dermed ikke sagt at problemerne ikke er store, men den unuancerede diskussion giver bogen et lidt utroværdigt skær. Styrkerne ligger bl.a. i introduktionen til land evaluation og gennemgangen af FAO statistikker for arealanvendelse der totalt gennemhulles - selv om FAO forsvarer fordi de af politiske hensyn er nødt til at publicere alle indberettede data (kapitel 4). Desuden sammenstilles i kapitel 13 en række optimistiske, pessimistiske